

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری لرزه ای یکی از پلهای بزرگراهی تهران بدون میراگرهای انرژی و اثر میراگرهای بر رفتار آن

محل انتشار:

چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

رضا لرنی - کارشناس ارشد سازه، مدیر واحد مهندسی شرکت توانکاران صنعت

اکبر واثقی - استادیار پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر ساخت پلهای بزرگ در دستور کار متخصصان کشور قرار گرفته است، اما مسئله مهم تر از طراحی پلهای مدرن، ارزیابی مقاومت پلهایی است که تا به امروز تحت بهره برداری قرار دارند. در این راستا پس از مشخص شدن میزان آسیب پذیری یک پل آسیب پذیر، باید اقدام به مقاوم سازی آن نمود. روشهای مقاوم سازی با توجه به آسیب پذیری پلها و صدمات احتمالی آنها متنوع می باشند. یکی از روشهای مرسوم برای ارتقا عملکرد لرزه ای پلها استفاده از میراگرهای انرژی می باشد. پس از معرفی پل حکیم - چمران و بررسی آسیب پذیری آن در دو سطح خطر $PGA=0.35g$ ، $PGA=0.90g$ مشخص شد که پل مذکور در سطح خطر $PGA=0.90$ آسیب پذیر می باشد که با بکارگیری میراگرهای اکستروژن عملکرد لرزه ای پل به مقدار قابل توجهی بهبود یافت.

کلمات کلیدی:

مراگر اکستروژن ، آسیب پذیری ، مقاوم سازی ، تحلیل غیر خطی ، پوش آور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/38406>

